

Lovforslag nr. L 68. Fremsat den 29. januar 2002 af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)

Forslag

til

Lov om supplerende aktiveringstilbud til visse ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse

Kapitel 1

Lovens formål

§ 1. Loven har til formål at give tilbud om supplerende aktivering til de i § 2, jf. § 3, nævnte ledige ud fra den lediges ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov med henblik på at forbedre den lediges mulighed for at opnå ordinær beskæftigelse.

§ 2. Loven omfatter ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, der er overgået til aktivperioden den 1. januar 1999 eller senere, hvis deres ret til dagpenge, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., udløber i 2002, og som ikke har været aktiveret i 75 pct. af aktivperioden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven omfatter ikke ledige, der modtager dagpenge efter § 55, stk. 4, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. eller ledige, der er fyldt 60 år.

§ 3. Den ledige anses for at have været i tilbud i 75 pct. af aktivperioden, når den ledige har været aktiveret i aktivperioden i

- 1) 96 uger for ledige, der er overgået til aktivperioden i perioden 1. januar - 30. juni 1999, og
- 2) 106 uger for ledige, der er overgået til aktivperioden i perioden 1. juli - 31. december 1999.

Stk. 2. Perioder, hvor ledige har været fritaget for aktivering, jf. § 33, stk. 3, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, nedsætter antallet af de i stk. 1 nævnte aktiveringsuger.

Stk. 3. I opgørelsen af, i hvilket omfang den ledige har været aktiveret, medregnes som hele uger, de uger, hvor den ledige helt eller delvist har været aktiveret.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes perioderne efter stk. 1 opgøres.

Kapitel 2

Betingelser

§ 4. Til de i § 2 nævnte ledige, skal arbejdsformidlingen efter anmodning, jf. dog stk. 2, give tilbud om supplerende aktivering, hvis den ledige ved bortfald af retten til dagpenge, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v.,

- 1) senest 3 måneder efter udløbet af aktivperioden anmoder arbejdsformidlingen om tilbud om supplerende aktivering,
- 2) fortsat er medlem af en arbejdsløshedskasse og opretholder medlemskabet under deltagelse i tilbud om supplerende aktivering,
- 3) fra anmodningen om supplerende tilbud og i hele perioden med supplerende aktivering er tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdssøgende, og
- 4) vil kunne opfylde kravene om at stå til rådighed for at være berettiget til dagpenge, jf. §§ 62-65 i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v.

Stk. 2. Arbejdsformidlingen kan ikke give tilbud om supplerende aktivering udover de i § 6 opgjorte uger.

Stk. 3. Hvis den ledige har generhvervet retten til dagpenge, jf. § 53, stk. 5, i lov om arbejdsløs-

hedsforsikring m.v., eller deltager i aktivering efter lov om aktiv socialpolitik, vil der ikke kunne gives tilbud om supplerende aktivering.

Kapitel 3

Administration

§ 5. Arbejdsformidlingen og arbejdsløshedskassen oplyser og vejleder om retten til og betingelserne for at få tilbud om supplerende aktivering ved den lediges anmodning herom i forbindelse med bortfald af retten til dagpenge, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 6. Arbejdsformidlingen skal give ledige, der senest 3 måneder efter bortfald af dagpengereetten anmoder om tilbud om supplerende aktivering, en opgørelse over, hvor mange uger den ledige kan få tilbud om supplerende aktivering.

§ 7. Arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om

- 1) den lediges rådighed, jf. § 4, stk. 1, nr. 4,
- 2) fradrag i ydelsen, jf. § 10, stk. 3,
- 3) bortfald af retten til supplerende aktivering, jf. § 12, og
- 4) udbetaling m.v. af ydelser, jf. § 14.

§ 8. Reglerne i kapitel 14 om tilvejebringelse af tilbud og i kapitel 15 om gennemførelse af tilbud i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og de i medfør heraf fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4

Tilbud, rettigheder og pligter

§ 9. Arbejdsformidlingen kan som supplerende aktivering anvende og kombinere følgende tilbud:

- 1) individuel handlingsplan og uddannelsesplan,
- 2) jobtræning,
- 3) uddannelse,
- 4) arbejdspraktik,
- 5) individuel jobtræning,
- 6) intensiv jobsøgningsindsats og
- 7) særlig formidlingsindsats.

Stk. 2. Ved arbejdsformidlingens afgivelse af tilbud efter stk. 1 finder reglerne i kapitel 4-9a, samt § 32 a, stk. 2, og § 34 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og de i medfør heraf fastsatte regler tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ledige har ret til tilbud om supplerende aktivering i op til fuld tid. Reglen i § 33, stk. 2, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik om nedsettelse af retten til tilbud og de i medfør heraf fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse.

§ 10. Under deltagelse i tilbud om supplerende aktivering, jf. § 9, udbetales en ydelse til den ledige, der svarer til den ydelse, som den ledige ville være berettiget til, såfremt aktivperioden, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ikke var udløbet.

Stk. 2. Reglerne om befordringsgodtgørelse, jf. § 27, stk. 3, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og de i medfør heraf fastsatte regler, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Reglerne om fradrag i ydelsen for arbejde og indtægter, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, litra d, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og de i medfør heraf fastsatte regler, finder tilsvarende anvendelse.

§ 11. Den ledige skal under deltagelse i tilbud om supplerende aktivering være aktivt arbejdsøgende.

§ 12. Retten til tilbud om supplerende aktivering bortfalder ved:

- 1) den lediges afslag på eller ophør i tilbud om supplerende aktivering,
- 2) den lediges udeblivelse fra samtaler, som arbejdsformidlingen skriftligt indkalder til med henblik på formidling, udarbejdelse af handlingsplan eller afgivelse af konkret supplerende tilbud,
- 3) den lediges afslag på arbejde formidlet af arbejdsformidlingen efter afgivelse af tilbud om og under deltagelse i supplerende aktivering.

Stk. 2. Retten bortfalder dog ikke,

- 1) hvis den ledige har klaget over tilbudet til det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. § 18, og den ledige får medhold i sin klage, eller
- 2) arbejdsløshedskassen vurderer, at den ledige har haft en fyldestgørende grund til udeblivelsen, afslaget eller ophøret, jf. reglerne fastsat i medfør af § 63, stk. 1, nr. 1 og 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og de i medfør af samme lovs § 63, stk. 5, fastsatte regler.

§ 13. Retten til supplerende aktivering bortfalder, hvis den ledige generhverver retten til dag-

penge, jf. § 53, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Kapitel 5

Udbetaling af ydelser under tilbud om supplerende aktivering, refusion, tilsyn, regnskab m.v.

§ 14. Reglerne i kapitel 16 om udbetaling af ydelser, refusion, tilsyn, regnskab m.v. og i kapitel 16 a om bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægs-pension i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og de i medfør heraf fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Ansvarlige for indsatsen

§ 15. De regionale arbejdsmarkedsråd fastsætter nærmere retningslinier for indsatsen med supplerende aktivering.

Kapitel 7

Udveksling og videregivelse af oplysninger m.v.

§ 16. Til brug for vejledningen af ledige samt arbejdsformidlingens opgørelse af, hvor mange uger den ledige har ret til tilbud om supplerende aktivering, skal arbejdsløshedskasserne inden 4 uger efter, at arbejdsformidlingen har anmodet herom, underrette arbejdsformidlingen om,

- 1) hvorvidt den ledige fortsat er medlem af arbejdsløshedskassen,
- 2) hvornår den lediges ydelsesperiode er opbrugt, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 3) hvorvidt den ledige har genoptjent retten til dagpenge, jf. § 53, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og
- 4) hvorvidt den ledige vil kunne opfylde de i §§ 62-65 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. fastsatte krav om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet i forbindelse med afgivelse af tilbud om supplerende aktivering.

§ 17. Reglerne i kapitel 13 om underretningspligt ved afslag m.v. på tilbud og i kapitel 17 om udveksling og videregivelse af oplysninger m.v. i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og de i medfør heraf fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 8

Klageadgang

§ 18. Klage over arbejdsformidlingens afgivelse af eller afslag på at give tilbud om supplerende aktivering, jf. § 9, stk. 2, hvor afgørelsen er begrundet i den lediges ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, kan inden 2 uger indbringes for Arbejdsmarkedsrådet af den, som afgørelsen vedrører. Arbejdsmarkedsrådet træffer inden 2 uger fra klagens modtagelse afgørelse i sagen.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsrådets afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 19. Klage over arbejdsformidlingens afgørelser efter denne lov, bortset fra afgørelser omfattet af § 18, kan inden 4 uger indbringes for Arbejdsmarkedsstyrelsen af den, som afgørelsen vedrører. Klagen indgives til vedkommende regionschef, der, hvis afgørelsen helt eller delvist fastholdes, videre sender klagen til Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 20. Arbejdsløshedskassernes afgørelser, jf. § 7 kan inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, indbringes for Arbejdsdirektoratet, jf. § 98 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Klagen indgives til arbejdsløshedskassen, der, hvis afgørelsen fastholdes helt eller delvis, videre sender klagen til Arbejdsdirektoratet.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Arbejdsdirektoratet efter stk. 1 kan inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn, jf. § 100 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., af den, som afgørelsen vedrører. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 9

Ikrafttræden m.v.

§ 21. Loven træder i kraft den 1. marts 2002.

Stk. 2. Ledige, hvor retten til dagpenge, jf. § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., udløber i perioden 1. januar - 28. februar 2002, kan, uanset bestemmelsen i § 4, stk. 1, nr. 1, indtil 31. maj 2002 anmode arbejdsformidlingen om tilbud om supplerende aktivering.

§ 22. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget giver arbejdsformidlingen hjemmel til at give tilbud om supplerende aktivering til de forsikrede ledige, der har påbegyndt aktiveringsperioden den 1. januar 1999 eller senere, og hvis ret til dagpenge udløber i 2002, uden at de har været aktiveret i 75 pct. af aktiveringsperioden.

Siden 1. januar 1999 har ledige i aktiveringsperioden, det vil sige de sidste 3 år af den samlede ydelsesperiode med dagpenge, været omfattet af et krav om aktivering i mindst 75 pct. af denne 3-årige periode. Kravet kan først opgøres, når den ledige er ved udgangen af aktiveringsperioden og står overfor udløbet af aktiveringsperioden.

Kravet om mindst 75 pct. aktivering i aktiveringsperioden, der er fastsat i § 164, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1338 af 18. december 2000 om en aktiv arbejdsmarkedsindsats, er en del af arbejdsmarkedsreform 3, og er en følge af et krav om større kvalitet og effektivitet i aktiveringsindsatsen.

Kravet omfatter alene ledige, der har påbegyndt aktiveringsperioden den 1. januar 1999 eller senere. Da aktiveringsperioden for disse ledige er på 3 år, vil der fra 1. januar 2002 og frem være ledige, der opbruger den samlede ydelsesperiode og har været omfattet af kravet om 75 pct. aktivering.

Opgørelser viser, at der kan være ledige, der i 2002 ved udløbet af den samlede ydelsesperiode, ikke er blevet aktiveret i 75 pct. af tiden i aktiveringsperioden.

For at give disse ledige den aktivering, som var tiltænkt med 75 pct.-kravet, foreslås det, at arbejdsformidlingen får mulighed for at give de ledige, der mister retten til dagpenge i 2002, tilbud om supplerende aktivering efter ydelsesperiodens ophør.

Opgørelsen af 75 pct.-kravet fremkommer ved at sammenholde det samlede antal uger, hvori den ledige har været aktiveret, med det antal uger, hvori arbejdsformidlingen skal sikre den ledige aktivering i henhold til 75 pct.-kravet. Med hensyn til sidstnævnte foreslås, at der i loven fastsættes det samlede antal aktiveringsuger, som arbejdsformidlingen skal sikre den

ledige aktivering. Ugerne fastsættes under hensyn til dels indfasningsbestemmelserne i 1999 og dels, at den ledige ikke har ret og pligt til aktivering i perioder med ferie.

Baggrunden for, at ordningen alene vil være gældende for de nævnte ledige, hvis ydelsesperiode udløber i 2002, er, at regeringen i efteråret 2002 vil fremlægge en handlingsplan »Flere i arbejde« for en reform af den samlede beskæftigelsespolitik. Målet hermed er at sikre, at ledige opnår udstøttet beskæftigelse frem for at blive fastholdt i støttede job og anden aktivering.

Reglerne i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og de i medfør heraf fastsatte regler om bl.a. handlingsplan, tilbud og udbetaling af ydelser, finder tilsvarende anvendelse, når arbejdsformidlingen giver tilbud om supplerende aktivering. Endvidere stilles der med forslaget krav om, at adgangen til supplerende tilbud er betinget af, at den ledige forbliver medlem af en arbejdsløshedskasse efter udløbet af aktiveringsperioden og under deltagelse i det supplerende tilbud.

For at kunne modtage supplerende tilbud skal den ledige stå til rådighed for arbejdsmarkedet, svarende til de regler, der er fastsat om rådighed i arbejdsløshedsforsikringen.

De ledige vil alene modtage en ydelse, når de er i aktivering, og der er ikke ret til yderligere dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. I perioder uden aktivering vil de ledige dog kunne modtage konstanthjælp, såfremt de er berettiget hertil efter de herfor gældende regler.

Under deltagelse i supplerende aktiveringstilbud skal den ledige være aktivt arbejdssøgende.

Der er i lovforslaget henvist til følgende love og bekendtgørelser:

- 1) Lovbekendtgørelse nr. 54 af 29. januar 2001 af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.
- 2) Bekendtgørelse nr. 1338 af 18. december 2000 om en aktiv arbejdsmarkedsindsats.
- 3) Lovbekendtgørelse nr. 603 af 25. juni 2001 af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

- 4) Bekendtgørelse nr. 670 af 11. juli 2000 om fradrag i dagpenge, orlovsydelse, praktikydelse, uddannelsesgodtgørelse og etableringsydelse med senere ændringer i bekendtgørelse nr. 1358 af 20. december 2000.

Samtidig med fremsættelsen af lov forslaget er dette sendt til høring i Landsarbejdsrådet, og Rådets bemærkninger vil kunne indgå i Folketingets behandling af lovforslaget.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Udgifterne til den supplerende aktivering dækkes af midler fra aktivrammen. Af forslaget til finansloven for 2002, konto § 17.47.01., fremgår det således, at der videreføres og øremærkes 200 mio. kr. af mindreforbruget i 2001 til tilbud om supplerende aktivering. Eventuelle yderligere udgifter til supplerende aktivering vil blive afholdt af bevillingen til Aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Forslaget vil betyde en mindre administrativ merbelastning for arbejdsformidlingerne, der skal give supplerende tilbud om aktivering til ledige. Erfaringer

viser, at mange ledige finder arbejde i forbindelse med, at dagpengereetten ophører, og med det beløb, der afsættes til ordningen, vil der kunne gives supplerende aktivering til omkring 1.000 ledige (på helårsbasis). Det skønnes, at der vil blive tale om supplerende aktivering af et væsentlig lavere antal ledige.

Forslaget vil betyde mindreudgifter for kommunerne til ledige kontanthjælpsmodtagere, der deltager i supplerende aktivering.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vil blive forelagt for Økonomi- og erhvervsministeriets testpanel, med henblik på, at bemærkningerne herfra kan indgå i Folketingets behandling af lovforslaget.

Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/udgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og amtskommuner	Mindreudgifter for kommunerne til ledige, der er i supplerende aktivering	Merudgifter på omkring 200 mio. kr. for staten til supplerende aktiveringstilbud
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Mindre merbelastning af arbejdsformidlingen ved supplerende aktiveringstilbud.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1 og § 2

Loven har til formål at give forsikrede ledige, der har påbegyndt en aktivperiode (de sidste 3 år af den 4-årige ydelsesperiode) den 1. januar 1999 eller senere, og som i 2002 ophører i aktivperioden, jf. § 55, stk. 2,

i arbejdsløshedsforsikringsloven, tilbud om supplerende aktivering, hvis bestemmelsen i § 164, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1338 af 18. december 2000 om en aktiv arbejdsmarkedsindsats om aktivering i 75 pct. af den 3-årige aktivperiode ikke er blevet opfyldt.

Efter reglerne i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og bekendtgørelse om en aktiv arbejdsmar-

kedsindsats har ledige i aktivperioden ret og pligt til tilbud op til fuld tid. Arbejdsformidlingen skal påse, at den samlede aktivering for den enkelte ledige udgør mindst 75 pct. af aktivperioden og tilrettelægge den videre aktivering under hensyn hertil.

Lovforslaget pålægger arbejdsformidlingen at give tilbud om supplerende aktivering til de forsikrede ledige, som fremsætter ønske herom, og som har været omfattet af reglen om 75 pct. aktivering, men ikke har været i aktivering i dette omfang og i 2002 mister retten til dagpenge, fordi den samlede ydelsesperiode udløber.

Med lovforslaget sikres det, at disse ledige kan få den opkvalificering, som var tiltænkt med kravet om 75 pct. aktivering i aktivperioden.

Om opgørelsen af, hvor mange uger den ledige kan få tilbud om supplerende aktivering, henvises til bemærkningerne til § 3.

Til § 3

I bestemmelsen fastsættes, i hvor mange uger den ledige skal have været i aktivering, for at 75 pct.-kravet kan anses for opfyldt.

Fra dette antal uger, skal fratrækkes det antal uger, den ledige har været i aktivering, og arbejdsformidlingen skal til de ledige, der anmoder herom og opfylder de opstillede betingelser, give tilbud om supplerende aktivering.

Ledige, der påbegyndte aktivperioden i 1999, var omfattet af fremrykningen af aktivperioden fra efter 2 års ledighed til efter 1 3/4 års ledighed. De særlige indfasningsbestemmelser vedrørende fremrykningen indebærer, at ledige, der påbegyndte aktivperioden i 1. halvår af 1999, senest blev omfattet af ret og pligt til aktivering 3 måneder efter overgangen til aktivperioden. Ledige, der påbegyndte aktivperioden i 2. halvår af 1999, var omfattet af ret og pligt til aktivering umiddelbart efter overgang til aktivperioden.

75 pct.-kravet gælder alene den periode, hvor den ledige er omfattet af ret og pligt til aktivering, hvorfor fx perioder med ferie fraregnes.

Det indebærer på baggrund af ovenstående, at:

- 1) Ledige, der overgik til aktivperioden i 1. halvår af 1999, i alt har ret til 75 pct. aktivering i 3 år fratrukket 3 måneders indfasning og fratrukket 15 ugers ferie. I alt 96 ugers aktivering (75 pct. * (156 uger-13 uger-15 uger)).
- 2) Ledige, der overgik til aktivperioden i 2. halvår af 1999, i alt har ret til 75 pct. aktivering i 3 år fratrukket 15 ugers ferie. I alt 106 ugers aktivering (75 pct. * (156 uger-15 uger)).

I opgørelsen medregnes som aktiveringsuger, de uger, hvor der har været tale om hel eller delvis aktivering, ligesom de uger, hvor den ledige har været på uddannelsesorlov, medtælles heri.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren får hjemmel til at fastsætte de nærmere regler om, hvorledes perioder efter stk. 1 opgøres.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter nærmere, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at arbejdsformidlingen skal give tilbud om supplerende aktivering.

Det foreslås, at arbejdsformidlingen alene skal give tilbud om supplerende aktivering til de ledige, der selv retter henvendelse herom til arbejdsformidlingen senest 3 måneder efter udløbet af aktivperioden. Baggrunden for denne afgrænsning er, at det anses for hensigtsmæssigt at give supplerende tilbud til de ledige, som ønsker et sådant tilbud. Såvel arbejdsformidlingen som arbejdsløshedskasserne kan oplyse og vejlede om ordningen med supplerende aktiveringstilbud

En frist på 3 måneder for den ledige til at vurdere, om der er ønske om og behov for et supplerende aktiveringstilbud, giver den ledige mulighed for i en periode, inden anmodningen fremsættes, at intensivere indsatsen for at få ordinært arbejde. Samtidig muliggør fristen, at supplerende aktivering kan gives i en vis tidsmæssig sammenhæng med den aktivering, den ledige har modtaget inden udløbet af ydelsesperioden.

Det foreslås, at de ledige fortsat skal være medlem af en arbejdsløshedskasse, da administrationen af ordningen inddrager arbejdsløshedskasserne, og som udgangspunkt følger reglerne i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, herunder reglerne for beregning og udbetaling af ydelser under aktivering i ydelsesperioden.

Ledige skal for at få supplerende aktivering ved anmodningen herom være tilmeldt eller tilmelde sig arbejdsformidlingen som arbejdssøgende og skal opfylde kravene i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, når der gives tilbud om supplerende aktivering. Denne betingelse skal ses i sammenhæng med, at hensigten med aktiveringstilbuddet er at forbedre deres muligheder for at komme i ordinær beskæftigelse.

Betingelsen om, at supplerende tilbud forudsætter, at den ledige opfylder arbejdsløhedsforsikringslovens rådighedsregler, betyder, at fx personer i fleksjob eller personer under uddannelse ikke kan modtage supplerende aktiveringstilbud. Under deltagelse i de supplerende aktiveringstilbud stilles der efter forslaget § 11 krav om, at den ledige skal være aktivt ar-

bejdssøgende samt overtage formidlet arbejde, jf. forslaget § 12. Der vil ikke generelt blive stillet krav om »rådighed« i perioden før eller mellem deltagelse i supplerende aktivering, hvor disse ledige ikke er berettiget til ydelser.

Det foreslås endelig, at ledige, der har generhvervet retten til en ny dagpengeperiode, jf. også § 13, det vil sige ledige, der har haft 26 ugers arbejde inden for de seneste 3 år, jf. § 53, stk. 5, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., ikke kan få supplerende aktiveringstilbud. Baggrunden er, at disse ledige vil være omfattet af de almindelige regler for aktivering i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Svarende hertil vil ledige, der deltager i aktivering efter lov om aktiv socialpolitik, ikke kunne få tilbud om supplerende aktivering fra arbejdsformidlingen.

Til § 5

Det foreslås, at såvel arbejdsløshedskasserne som arbejdsformidlingen skal oplyse og vejlede om ordningen til de ledige, der anmoder herom i forbindelse med, at retten til dagpenge udløber. Arbejdsformidlingen skal give den ledige, der anmoder om supplerende aktivering, en opgørelse over, hvor mange uger den ledige kan få tilbud om supplerende aktivering.

Til § 6

Det foreslås, at den ledige skal anmode arbejdsformidlingen om et supplerende tilbud om aktivering senest 3 måneder efter, at aktivperioden er udløbet. Det giver den ledige mulighed for at forsøge at finde ordinær beskæftigelse efter udløbet af aktivperioden, og inden der anmodes om supplerende aktiveringstilbud.

Til § 7

Bestemmelsen er en følge af, at det foreslås, at arbejdsløshedskasserne indgår i administrationen af ordningen, og at reglerne i arbejdsløhedsforsikringsloven finder tilsvarende anvendelse. De vurderinger, der skal foretages af arbejdsløshedskasserne, svarer til de vurderinger, kassen foretager i relation til ledige, der modtager dagpenge.

Til § 8

Bestemmelsen betyder, at de i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik fastsatte bestemmelser om bl.a. arbejdsløshedskassernes forpligtelser til at vurdere den lediges rådighed samt til at give arbejdsformidlingen oplysninger om den lediges ledighedsforløb finder tilsvarende anvendelse ved supplerende aktivering.

Til § 9

Det foreslås, at tilbud om supplerende aktivering gives efter de regler, der gælder for aktivering i aktivperioden efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Det betyder, at tilbud skal gives i en handlingsplan, at der kan gives tilbud om jobtræning hos offentlige og private arbejdsgivere, tilbud om uddannelse, om arbejdspraktik, om individuel jobtræning, intensiv job-søgningsindsats samt særlig formidlingsindsats.

Til § 10

Det foreslås, at den ledige under supplerende aktivering får ret til at modtage en ydelse, der svarer til den ydelse den ledige ville være berettiget til, hvis der var tale om aktivering i aktivperioden. Reglerne om en indkomstgaranti - på maksimale dagpenge - og indkomstloft - ligeledes på maksimale dagpenge - ved tilbud om offentlig jobtræning, der knytter sig til pligten til aktivering, foreslås at gælde også ved supplerende tilbud.

Det foreslås, at de regler om fradrag for arbejde og indtægter, som foretages i ydelser, der udbetales under lediges deltagelse i aktivering efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, også skal gælde for ydelser under supplerende aktivering. Endvidere giver bestemmelsen mulighed for tilskud til befordring efter de herfor gældende regler i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

De ledige vil ikke kunne modtage ydelser efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. i perioder mellem tilbud, da der ikke er tale om en forlængelse af retten til dagpenge, men de vil kunne modtage kontanthjælp, såfremt de er berettiget hertil efter de herfor gældende regler.

Til § 11

Under aktivering i aktivperioden kan den ledige formidles til ordinært arbejde af arbejdsformidlingen, men skal ikke selv være aktivt bejdssøgende. For at intensivere den lediges bestræbelser på at opnå ordinært arbejde, og da tilbud om supplerende aktivering alene er et tilbud og ikke en pligt, foreslås det, at den ledige skal være aktivt bejdssøgende under deltagelse i supplerende aktiveringstilbud.

Til § 12

Ved afslag på udarbejdelse af en individuel handlingsplan eller et konkret tilbud i aktivperioden mister den ledige retten til dagpenge, med mindre den ledige havde en gyldig grund for afslaget. Tilsvarende pålægges medlemmer, der uden en gyldig grund udebliver fra eller ophører i et konkret tilbud, en karantæne.

F. t. l. vedr. aktiveringstilbud til visse ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse

De nærmere regler om sanktionerne fremgår af § 55, stk. 3, og § 63 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Endvidere er der i medfør af § 63, stk. 5, fastsat nærmere administrative regler herom.

De ledige, der deltager i supplerende aktivering, har ikke ret til en ydelse i perioder mellem aktivering. Da der ikke er pligt til at deltage i supplerende aktivering og for at lette administrationen i arbejdsformidlingen i forbindelse med opgørelser af retten til supplerende aktivering og etablering af aktiveringstilbud, foreslås det, at den ledige mister retten til yderligere supplerende aktivering, hvis den pågældende uden en gyldig begrundelse, jf. ovennævnte regler, afslår, udebliver fra eller ophører i et tilbud, eller i øvrigt ikke medvirker i forbindelse med afgivelse af tilbud eller formidling.

Endvidere betyder forslaget, at retten til yderligere supplerende aktivering bortfalder, hvis den ledige afslår formidlet arbejde.

Til § 13

Bestemmelsen fastsætter, at der ikke kan gives tilbud om supplerende aktivering ud over den tid, hvor kravet om aktivering svarende til 75 pct. af aktivperioden er opfyldt. Samtidig foreslås det, at ledige, der efter at have anmodet om supplerende aktivering, eller som deltager i supplerende aktivering, og som uden at have opbrugt retten til supplerende aktivering generhverver retten til en ny dagpengeperiode, og dermed bliver omfattet af aktiveringsreglerne i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, samtidig mister adgangen til yderligere supplerende aktivering.

Generhvervelsen af retten til dagpenge er i denne situation betinget af, at et fuldtidsforsikret medlem har haft arbejde som lønmodtager i en tid.

Til § 14

I kapitel 16 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik er det fastsat, at arbejdsløshedskassen udbetaler uddannelsesgodtgørelse og aktiveringsydelse til ledige dagpengemodtagere samt befordringsgodtgørelse til ledige dagpengemodtagere, der deltager i uddannelse, i en intensiv jobsøgningsindsats, i en særlig formidlingsindsats eller er i jobtræning hos offentlige arbejdsgivere i aktivperioden.

Det er endvidere fastsat, at staten yder arbejdsløhedskasserne refusion af de udgifter, som afholdes, samt at ministeren fastsætter nærmere regler om beregning og udbetaling samt om administration, regnskab, revision, tilsyn m.v.

Det er endelig fastsat, at arbejdsformidlingen eller (amts)kommunen udbetaler løntilskud i forbindelse

med jobtræning og tilskud i forbindelse med individuel jobtræning, samt at arbejdsformidlingen udbetaler jobrotationsydelsen.

I kapitel 16 a i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik er fastsat regler om bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås, at disse regler finder anvendelse ved udbetaling af ydelser i forbindelse med supplerende aktiveringstilbud, da det vil gøre ordningen lettest at administrere. Der henvises til bilag til lovforslaget med kopi af de nævnte kapitler.

Til § 15

Det er Arbejdsmarkedsrådene, der efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik varetager opgaver i forbindelse med styringen af arbejdsmarkedetsindsatsen. Det er derfor arbejdsmarkedsrådene, der tilrettelægger arbejdsmarkedetsindsatsen, bl.a. ved en løbende overvågning af den arbejdsmarkedspolitiske indsats i regionen og ved planlægning af den arbejdsmarkedspolitiske indsats i regionen, herunder fastsættelse af mål og resultatkrav for indsatsen.

Efter forslaget vil arbejdsmarkedsrådene også få ansvaret for indsatsen overfor ledige, der ikke har fået opfyldt 75 pct.-kravet og derfor kan få tilbud om supplerende aktivering.

Til § 16

Inden arbejdsformidlingen kan give tilbud om supplerende aktivering, skal der foreligge oplysninger fra arbejdsløshedskassen til brug for en vurdering af om betingelserne i forslagets § 2 og § 3 er opfyldte. Det foreslås derfor, at arbejdsløshedskasserne indenfor en frist på 4 uger skal give arbejdsformidlingen de nødvendige oplysninger.

Til § 17

Bestemmelsen er en konsekvens af, at ordningen forudsætter arbejdsløshedskassernes medvirken. Reglerne om arbejdsløshedskassernes underretningspligt og om udveksling og videregivelse af oplysninger foreslås derfor at finde tilsvarende anvendelse.

Til §§ 18, 19 og 20

Reglerne for supplerende aktiveringstilbud svarer grundlæggende til reglerne om aktivering efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Det foreslås derfor, at klagereglerne bliver i overensstemmelse med de gældende regler i kapitel 24 om Klageadgang i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Det betyder, at klage over afgivelse af eller afslag på tilbud skal indgives til Arbejdsmarkedsrådet, mens andre klager efter loven

fx arbejdsformidlingens opgørelse af retten til supplerende aktivering kan påklages til Arbejdsmarkedsstyrelsen. Arbejdsløshedskassernes afgørelser om rådighed og selvforskyldt ledighed, om fradrag i ydelsen og om udbetaling kan indbringes for Arbejdsdirektoratet.

Til § 21

Det foreslås, at loven træder i kraft samtidig med finansloven, idet hjemmelen til dækning af udgifterne ved denne særlige ordning søges etableret på finansloven for 2002.

Dette betyder, at ledige, der i perioden fra 1. januar 2002 til lovens ikrafttræden ophører i aktivperioden

uden at have generhvervet dagpengere retten, først vil kunne få tilbud om supplerende aktivering efter finanslovens vedtagelse.

Det foreslås på denne baggrund, at fristen for anmodning om supplerende aktivering for disse ledige bliver til og med den 31. maj 2002, således at de pågældende fra lovens ikrafttræden vil få en frist på 3 måneder til at anmode om supplerende aktiveringstilbud.

Til § 22

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Til lovforslag nr. 68. Skriftlig fremsættelse (29. januar 2002)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om supplerende aktiveringstilbud til visse ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse.

(Lovforslag nr. L 68).

Lovforslaget giver arbejdsformidlingen hjemmel til at give tilbud om supplerende aktivering til de forsikrede ledige, der har påbegyndt aktiveringsperioden den 1. januar 1999 eller senere, og hvis ret til dagpenge udløber i 2002, uden at de har været aktiveret i 75 pct. af aktiveringsperioden.

Siden 1. januar 1999 har ledige i aktiveringsperioden, det vil sige de sidste 3 år af den samlede ydelsesperiode med dagpenge, været omfattet af et krav om aktivering i mindst 75 pct. af denne 3-årige periode. Kravet kan først opgøres, når den ledige er ved udgangen af aktiveringsperioden og står overfor udløbet af aktiveringsperioden.

Kravet om mindst 75 pct. aktivering i aktiveringsperioden, der er fastsat i § 164, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1338 af 18. december 2000 om en aktiv arbejdsmarkedsindsats, er en del af arbejdsmarkedsreform 3, og er en følge af et krav om større kvalitet og effektivitet i aktiveringsindsatsen.

Kravet omfatter alene ledige, der har påbegyndt aktiveringsperioden den 1. januar 1999 eller senere. Da aktiveringsperioden for disse ledige er på 3 år, vil der fra 1. januar 2002 og frem være ledige, der opbruger den samlede ydelsesperiode og har været omfattet af kravet om 75-pct. aktivering.

Opgørelser viser, at der kan være ledige, der i 2002 ved udløbet af den samlede ydelsesperiode, ikke er blevet aktiveret i 75 pct. af tiden i aktiveringsperioden.

For at give disse ledige den aktivering, som var tiltænkt med 75 pct.-kravet, foreslås det, at arbejdsformidlingen får mulighed for at give de

ledige, der mister retten til dagpenge i 2002, tilbud om supplerende aktivering efter ydelsesperiodens ophør.

Opgørelsen af 75 pct.-kravet fremkommer ved at sammenholde det samlede antal uger, hvori den ledige har været aktiveret, med det antal uger, hvori arbejdsformidlingen skal sikre den ledige aktivering i henhold til 75 pct.-kravet. Med hensyn til sidstnævnte foreslås, at der i loven fastsættes det samlede antal aktiveringsuger, som arbejdsformidlingen skal sikre den ledige aktivering. Ugerne fastsættes under hensyn til dels indfasningsbestemmelserne i 1999 og dels, at den ledige ikke har ret og pligt til aktivering i perioder med ferie.

Baggrunden for, at ordningen alene vil være gældende for de nævnte ledige, hvis ydelsesperiode udløber i 2002, er, at regeringen i efteråret 2002 vil fremlægge en handlingsplan "Flere i arbejde" for en reform af den samlede beskæftigelsespolitik. Målet hermed er at sikre, at ledige opnår understøttet beskæftigelse frem for at blive fastholdt i støttede job og anden aktivering.

Reglerne i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og de i medfør heraf fastsatte regler om bl.a. handlingsplan, tilbud og udbetaling af ydelser, finder tilsvarende anvendelse, når arbejdsformidlingen giver tilbud om supplerende aktivering. Endvidere stilles der med forslaget krav om, at adgangen til supplerende tilbud er betinget af, at den ledige forbliver medlem af en arbejdsløshedskasse efter udløbet af aktiveringsperioden og under deltagelse i det supplerende tilbud.

For at kunne modtage supplerende tilbud skal den ledige stå til rådighed for arbejdsmarkedet, svarende til de regler, der er fastsat om rådighed i arbejdsløhedsforsikringen.

De ledige vil alene modtage en ydelse, når de er i aktivering, og der er ikke ret til yderligere dagpenge efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. i perioder uden aktivering vil de ledige dog

kunne modtage kontanthjælp, såfremt de er berettiget hertil efter de herfor gældende regler.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og be-

mærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.